

Occasionalia VI-183
potissimum Carmina
vol. 2°
P-V

VI-183-

FVNVS PRAEMATVRVM
VIRI
NOBILISSIMI AMPLISSIMI ATQVE
EXCELLENTISSIMI

DOMINI
FRIDERICI
STRVNZII

POETICES IN ALMA HAC AD
ALBIM ACADEMIA DOCTORIS PVBLICI
CELEBERRIMI

ORDINIS ITEM PHILOSOPHICI H T. DE
CANI LONGE SPECTATISSIMI ET COMITIS PA
LATINI IMPERIALI AVCTORITATE CONSTITVIT

IX KALEND. MAIAS A. O. R. CIO IO CCXXV

PLACIDA MORTE

DEFVNCTI

ACERBE LVGEBAT

ORDO ADIVNCTORVM FACVLTATIS
PHILOSOPHICAE
IN ACADEMIA VITEMBERGENSI

VITEMBERGAE
LITERIS SCHROEDERIANIS

Esper erat, rutilans condebat lumina Titan,
Seque in coeruleas praecipitabat aquas.
Amplior elatis de montibus umbra cadebat,

Propulsusque omnis feruor et aestus erat.
Nec tamen, erepto clari splendore diei,
Sub densis tenebris atra iacebat humus:
Sed sublucebant iucunda crepuscula noctis,
Conspicuumque aerem fulgida luna dabat.
Ecce! suis Musae surgentes sedibus almae
Palladis admonitu gramina laeta petunt.
Gramina laeta petunt, hilaresque cacumina lustrant
Parnassi, ut flores grataque ferta legant.
Mox, dum dispersae per florida germina Musae
Pulchras conquirunt undique ueris opes:
Pennatis montem subito circumstrepit alis
Fama, per imensas aere lapsa uias.
Et Musae, et Charites, arrectis auribus adstant,
Quidque ferat rumor noscere quaeque cupit.
Ipse hoc aduentu celeri stupefactus Apollo:
Quae uehis ore, inquit, fac cito, Fama, refer.
En! ego moestarum uobis iam nuntia rerum
Aduolo significans flebile funus, ait.
STRVNZIVS inuidia mortis decessit iniqua,
Quo uobis nullus charior alter erat.

Haec ubi fata fuit, Musarum cuncta flescit
Turba, et sollicitus pectora moeror habet.
Lectos abiiciunt flores, nexasque coronas
Inuisa placuit seposuisse manu.
Quique alias magna est uultus grauitate uerendus,
Huius morte Viri tactus Apollo dolet.
Tandem Calliope paullum moderata dolorem
Haec fudit querulo gutture uerba suo:
STRVNZIUS heu! obiit funesta morte peremtus,
Heu! obiit nostri lausque decusque chori.
Vlterius gemitum uerbis monstrare uolebat:
Sed uenit nimius dicere plura dolor.
Ergo, ubi conticuit, tristem Polyhymnia luctum
Continuat, moesta talia uoce querens:
Heu! quae nam lacrymae, quae largi flumina fletus,
Quae satis hunc possunt uerba dolere Virum?
Doctrinam hic nostram, nostras hic sedulus artes
Tradidit, huic curae nostra iuuenta fuit.
Hic dignas dignis debebat tradere laurus,
Sertaque, quae nostrae composuere manus.
Post haec, sublatis gemibunda uoce querelis,
Significat luctum tota corona suum.
Conticuere omnes, intentaeque ora tenebant,
Postquam gramineo surgit Apollo loco.
Hic blando alloquitur tristes sermone puellas,
Atque graui planctum uoce leuare studet.
Vos, ait, o nostrae fletum suspendite natae,
Nec nimium uestras dilacerate genas.
Grandem, confiteor, iacturam passa caterua
Nostra fuit, tanti reddita egena Viri.
Qui donec uixit, nostras, quod nostis, ad undas
Venit, et Ambrosias gnauiter hausit aquas.
Qui, quod habet dignum scitu Romana uetustas,
Sciuit, quodque simul pagina Graeca docet.
Et, cum iam meritis meritos dare debet honores,
Hanc ipsi laudem mors uiolenta rapit.
Quae dum cuncta iacent alta sub mente reposita,
Vestra dolor summo pectora iure capit.
Sed praestans tenuem uirtus contemnit honorem,
Et maiore suos semper honore beat.

Ergo, agite, o Musae, nimios deponite fletus,
Quem fletis coeli sidera summa tenent.
Quae uero in nostros pulchre fecistis alumnos,
Condignis alius laurea ferta dabit.
Dixit, et Aonides suum posuere dolorem,
Moxque uigens rediit pectore pulsa quies.
Tum uero Euterpe, uultu spectanda sereno,
Quid tandem, o fociae, fata doletis, ait?
Viure iam scitis, lacrymis quem flemus obortis,
Quemque sibi repetit Leucoris alma Virum.
Hac potius tenera mecum sedeat in herba,
Canturae tanti laudem obitumque Viri.
Nondum Fama uolans stridentes mouerat alas,
Nec celere retro duxerat inde pedem:
Hanc uocat, et subito communi nomine surgens,
Melpomene tali uoce locuta fuit:
Vade, age, Fama, uola, rapidis, age, labere pennis,
Ad notumque tibi, quaeleo, recede locum,
Defunctique Viri sacratum accede sepulcrum,
Inque hoc marmoreo talia scribe stylo:

**STRVNZIVS HIC SITVS EST MV
SAS QVI SEMPER AMAVIT
QVEM REDAMANT MVSAE
STRVNZIVS HIC SITVS EST**

Ang. II 183

KD 18
KD 17

FVNVS PRAEMATVRVM
VIRI

AMPLISSIMI ATQVE
ELLENTISSIMI

DOMINI
DERICI
RVNZII

IN ALMA HAC AD
DEMIA DOCTORIS PVBLICI
CELEBERRIMI

M PHILOSOPHICI ET DE
PECTATISSIMI ET COMITIS PA
ALI AVCTORITATE CONSTITVTI

ND MAIAS A O R CIO CC XXV

PLACIDA MORTE

DEFVNCTI

ERBE LVGEBAT

NCTORVM FACVLTATIS

ILOSOPHICAE

MIA VITEMBERGENSI

B.I.G.

Farbkarte #13

VITEMBERGAE
LITERIS SCHROEDERIANIS
STRVNZII
Quo nobis nullus choror alter erat.